

На думку Л. І. Глухарьової: «Право на виробництво одного типа інформації і заборона іншого, право на інформаційну безпеку, право на пошук, доступ отримання, передавання, обмін, збір, зберігання, накопичення, розповсюдження і копіювання інформації, право на формування, розвиток та використання і захист інформаційних ресурсів, комунікаційних технологій і мереж, право на експлуатацію інформації і використання глобальних інформаційно-комунікаційних систем в інфраструктурі економіки, політики, освіти, охорони здоров'я, культури, підприємництва, фінансів, екології і в інших сферах потребують не лише широкого і пріоритетного розвитку в інформаційному суспільстві, вони змінюють і надають специфічний, інформаційний відтінок усім іншим правам, навіть природному праву на життя, особисту свободу, честь і гідність» [5].

Тож, можна зробити висновки, що процес побудови інформаційного суспільства має вагоме значення у розвитку інституту прав та свобод, а саме став чинником появи інформаційних прав та свобод людини та громадянина. Також ці права відрізняються динамічністю свого розвитку та появи нових прав, що зумовлюється інтенсивністю розвитку інформаційних та телекомунікаційних технологій. Також, інформаційні права є невичерпними.

Список використаних джерел:

1. Калюжний К. Р. Сутність інформаційних прав людини в науці інформаційного права.
2. Конституційне (державне) право зарубіжних країн: навч. посіб. / [В.М. Бесчастний, О.В. Філонов, В.М. Субботін, С.М. Пашков]. – К.: Знання, 2007. – 467 с.
3. Закон України «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 року// Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1992. – № 48.
4. Конституція України від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
5. Глухарева Л. И. Права человека в современном мире (социально-философские основы и государственно-правовое регулирование). – М. : Юристъ, 2003. – 304 с.

Іванова А.О.

студентка,

Науковий керівник: Пелех І.В.

кандидат юридичних наук, викладач,

Запорізький національний університет

РІВНІСТЬ ПРАВ ЧОЛОВІКА І ЖІНКИ

Рівність чоловіка і жінки є однією з найважливіших ознак соціальної, правової розвинутої держави. Даний критерій показує на якому рівні розвитку знаходиться країна, чи справді людина-є найвищою соціальною цінністю та чи дійсно усі люди рівні як перед законом так і в суспільному житті! Слід зазначити, що держава зобов'язана забезпечувати дотримання прав людини, це не тільки показник рівня розвитку як було вище зазначено, а й рівень дотримання міжнародного законодавства.

Стаття 24 Конституції України доцільно закріплює що: Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. «Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками. Рівність прав жінки і чоловіка забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановленням пенсійних пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям».

Наведена стаття найповніше висвітлює тему рівності чоловіка і жінки, ми бачимо конституційно закріплену рівність, яка повинна бути як юридичною, так і фактичною як у побуті, так і у сферах наукової, професійної та політичної діяльності. Окрім Конституції України, цю тему охоплює дуже важливий закон, а саме Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків Хочу звернутися до Статті 3 даного закону який закріплює: Основні напрями державної політики щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Державна політика щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків спрямована на:

- утвердження гендерної рівності;
- недопущення дискримінації за ознакою статі;
- застосування позитивних дій;
- забезпечення рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті суспільно важливих рішень;
- забезпечення рівних можливостей жінкам і чоловікам щодо поєднання професійних та сімейних обов'язків;
- підтримку сім'ї, формування відповідального материнства і батьківства;
- виховання і пропаганду серед населення України культури гендерної рівності, поширення просвітницької діяльності у цій сфері;
- захист суспільства від інформації, спрямованої на дискримінацію за ознакою статі. Також доцільним на мою думку є звернутися до таких статей даного Закону: Стаття 22 передбачає оскарження дискримінації за ознакою статі та сексуальних домагань На цьому висвітлюється що жінки за своєю сутністю є рівними із чоловіками, і якщо ці права будуть порушені-особа має право звернутися за допомогою що надає жінкам захист від насильства і захищає їх права та свободи.

Стаття 23 Відшкодування матеріальних збитків та моральної шкоди, завданих унаслідок дискримінації за ознакою статі чи сексуальних домагань У цій статті звертається увага на те, що кожна особа, якій внаслідок дискримінації було завдано моральної або ж матеріальної шкоди, має право на відшкодування порушених прав, що знову ж таки є гарантом забезпечення рівності чоловіка і жінки. Стаття 24 Відповідальність за порушення законодавства про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків Законодавчо закріплена відповідальність за порушення прав-також

є безперечним гарантом забезпечення рівних прав і свобод чоловіка і жінки, на мою думку передбачена відповідальність знижує процент дискримінації та порушення прав жінок, адже коли це карається законом це створює у людей відповідні межі що мають на меті правове виховання суспільства. Даною проблемою займалися наступні науковці: О.С. Цокур, І.В. Іванова (гендерне виховання), Ю.В. Івченко (філософсько-правовий аналіз гендерної політики в Україні), Г.В. Герасименко (гендерні аспекти соціально-економічної політики в Україні), С.П. Юдіна (гендер у вищій освіті), Т.О. Свида (гендерна проблематика і право) та інші. Слід визначити конституційно закріплені принципи правового статусу особи, а саме: – вільності та рівності розвитку своєї особистості (ст. 23) – рівноправності прав і свобод осіб (ст. 24) – гарантованості прав і свобод людини і громадянина (ст. 22) – відповідності міжнародно-правовим актам (ст. 9) – невідчуження та непорушності прав і свобод людини (ст. 21) Необхідним є звернення уваги на статтю 51 Конституції України, де закріплено що: «Шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка. Кожен із подружжя має рівні права і обов'язки у шлюбі та сім'ї». По-перше, ніхто із подружжя не може бути примушений до укладення шлюбу. По-друге рівні права і обов'язки чоловіка і жінки у сімейних відносинах забезпечуються чинним законодавством, перш за все Сімейним кодексом України, який ставить за мету створення такого важливого соціального інституту як сім'я, а головне мир та рівноправність у ній! На нашу думку, рівноправність чоловіка і жінки є однією з найгостріших проблем саме суспільства. Вважаємо, що Україна має достатню законодавчу базу та достатньо засобів захисту цих непорушних прав і свобод як рівність, але тільки законодавчого регулювання на жаль недостатньо, бо для фактичного дотримання важливе й правове виховання суспільства. Треба частіше звертатися до позитивного зарубіжного досвіду, пам'ятати про те, що відносини між людьми у країні-є показником нашого правового виховання, яке дає нам держава, а з цього впливає що це є показником і рівня держави в цілому. Тож сприяння розвитку правової культури в людині – є ще одним з можливих методів забезпечення і гарантування таких прав. Так, нашій державі треба прагнути до найбільш повного фактичного здійснення і забезпечення цих прав, але ми певні- наша держава неодмінно прийде до цього!

Список використаних джерел:

1. Закон України Про забезпечення рівності жінок і чоловіків.
2. Конституція України.
3. Наукова стаття Орлової О. О., кандидата юридичних наук (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ).
4. Сімейний кодекс України.